

Profesor Eugenia Ogielska (1919 – 2012) – nestorka polskiej okulistyki, wieloletni pracownik Katedry i Kliniki Okulistyki Akademii Medycznej we Wrocławiu

Eugenia Ogielska urodziła się 24 września 1919 r. w Krzemieńcu na Wołyniu w rodzinie Heleny i Bazylego Pokrowskich, ukończyła tam słynne Liceum Krzemienieckie im. Tadeusza Czackiego. Studia medyczne rozpoczęła w 1938 r. na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie (1938/39). Okres wojenny zmusił ją do kontynuowania nauki w innych ośrodkach akademickich. Drugi i trzeci rok studiów odbyła w Instytucie Medycznym we Lwowie (1939–1941). We wrześniu 1945 r. przyjechała do Wrocławia. Na uczelni nie było jeszcze czwartego roku medycyny, dlatego pracując jako asystentka Profesora Zygmunta Alberta w Zakładzie Anatomii Patologicznej, dojeżdżała na zajęcia na Uniwersytet w Poznaniu. Została zatrudniona w administracji klinik jako pomocnik buchaltera, a zapłatą za pracę były bezpłatne obiady w klinicznej stołówce. Piąty rok studiów lekarskich przebiegał już we Wrocławiu, grupa studentów liczyła aż 11 osób.

Pierwszego października 1947 r. jako asystent rozpoczęła swoją wieloletnią pracę w Klinice Ocznej Akademii Medycznej we Wrocławiu. Dyplom ukończenia uczelni otrzymała w 1948 r. Z inicjatywy Profesora Witolda Kapuścińskiego, ówczesnego kierownika kliniki, rozpoczęła pracę doktorską, uzyskując w 1950 r. stopień doktora medycyny na podstawie dysertacji pt. „Cytologia płynu przedniej komory oka w przypadkach zapaleń tęczówki leczonych zastrzykami szczepionki durowej”. W 1953 r. uzyskała specjalizację II stopnia w dziedzinie okulistyki.

W latach 1951–1952 pracując jako konsultant w Przychodni Przeciwyjadliczej, aktywnie działała na rzecz zwalczania jaglicy. Ta bardzo niebezpieczna dla wzroku choroba była szeroko rozpowszechniona w powojennej Polsce. Opieką objęła chorych zgłaszających się do kliniki z całego Dolnego Śląska, często wyjeżdżała w teren, aby dotrzeć do jak największej liczby potrzebujących.

Jednocześnie pracowała w Klinice Ocznej Akademii Medycznej we Wrocławiu kolejno na stanowiskach młodszego i starszego asystenta, a od 1955 r. na stanowisku adiunkta. Aktywnie uczestniczyła w pracy naukowej oraz reprezentowała klinikę na krajowych i międzynarodowych konferencjach. W 1962 r. ukończyła przewód habilitacyjny i na podstawie rozprawy pt. „Doświadczalne zapalenie tęczówki oraz badania kwasu askorbinowego w cieczy wodnistej” uzyskała stopień docenta nauk medycznych. W 1981 r. otrzymała tytuł profesora nadzwyczajnego.

Dzięki aktywności Pani Profesor zorganizowano Ośrodek Naukowo-Badawczy w Szpitalu Uzdrowiskowym w Cieplicach Zdroju, nad którym objęła Ona kierownictwo. Prowadziła terapię balneoklimatyczną dla chorych z chorobami oczu, stosowała m.in. leczenie miejscowe okładami borowinowymi oraz aerozolami z iwoniczką wody mineralnej zawierającej jod. Zastąpiła się także oryginalną działalnością, jaką było wprowadzenie do leczenia okulistycznego inhalacji radonowych przeprowadzanych w sztolni pouranowej w Kowarach. Wyniki prowadzonych przez nią badań naukowych zostały opublikowane w wielu specjalistycznych czasopismach. W swoim dorobku naukowym była promotorem 3 przewodów doktorskich oraz autorem podręcznika „Wprowadzenie do ćwiczeń z okulistyki” (1972).

Za wieloletnią, aktywną działalność zawodową i społeczną odznaczona została m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1984), Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Akademii Medycznej. W 1969 r. przyznano Jej nagrodę zespołową MZIOS za prace badawcze na temat leczenia bodźcami nieswoistymi w okulistyce.

Pani Profesor pracowała z nami w klinice okulistyki w pełnym wymiarze godzin do momentu przejścia na emeryturę w 1989 r. Formalne zakończenie pracy zawodowej nie zmieniło porządku dnia Pani Profesor, która przez prawie 20 lat aż do 2008 r. codziennie przychodziła jako pierwsza na odprawy lekarskie. Swoim doświadczeniem chętnie służyła kolejnym pokoleniom lekarzy.

Tradycją kliniki od lat powojennych były spotkania wigilijne w przeddzień imienin Pani Profesor, które przypadały na 25. dzień grudnia. Każdego roku Solenizantka częstowała nas własnoręcznie przygotowanymi, przepyszными śledziami i kutią z rodzinnych stron. W 2009 r. mieliśmy zaszczyt i przyjemność świętować wraz z Panią Profesor piękny jubileusz Jej 90. urodzin.

Profesor Eugenia Ogielska zmarła 5 sierpnia 2012 r., żegnana przez rodzinę, przyjaciół, koleżanki i kolegów lekarzy oraz pacjentów została pochowana na Cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu.

Żegnaliśmy Panią Profesor, która w naszej pamięci zawsze będzie szlachetnym, pracowitym i niezmiernie życzliwym człowiekiem – Nauczycielem, Wychowawcą i Przyjacielem.

*Marta Misiuk-Hojto, Joanna Kalinowska,
Magdalena Koziarowska, Maria Pomorska*